

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomantky: Hana Konvičková

Téma a rozsah práce: Kriminalistické učení o oběti trestného činu (kriminalistická vyktimologie); 66 stran

Datum odevzdání práce: 12.10.2015

Diplomantka si pro svou práci zvolila téma kriminalistické viktimologie. Téma oběti nebylo vždy v popředí zájmu vyšetřovací praxe, která se historicky spíše zaměřovala na pachatele. Tento vývoj však od poloviny minulého století zaznamenal změnu ve prospěch zkoumání obětí trestných činů, nejprve zejména z hlediska kriminologického a forenzně psychologického, v poslední době však i ze strany odborné kriminalistické veřejnosti. Tento vývoj je pak reflektován i současnou legislativou, která přináší významné novely na poli postoje a ochrany obětí trestné činnosti. V tomto světle se tak autorkou zvolené téma jeví jako velmi aktuální a jeho volbu lze z tohoto hlediska jen kvitovat.

Autorka v diplomové práci prokázala dostatečné teoretické znalosti jak z hlediska samotné kriminalistiky, tak i kriminologie a trestního práva procesního. To je patrné v celé její práci, která má charakter interdisciplinární, kdy se autorka zaměřuje na různé vědní obory, které se tématem oběti trestné činnosti zabývají. Přitom autorka sympaticky příliš nezabředává do jiných oborů a drží se jí zvoleného tématu zkoumání oběti z hlediska vyšetřování trestné činnosti. Diplomantka rovněž prokázala dostatečnou orientaci v odpovídajících materiálech a dokázala oddělit pro její práci podstatné zdroje od těch nepodstatných. Při vytváření své práce autorka používala standardních vědeckých metod typických pro danou problematiku, zejména komparaci a analýzu textů.

Autorka si hned v úvodu vytyčila za cíl předložit čtenáři náhled do problematiky kriminalistické viktimologie a poukázat na důležitost role oběti ve vyšetřování trestné činnosti jak pro odborníky, tak i laickou veřejnost. Tohoto úkolu se chopila poměrně zdařile a je možné konstatovat, že ve své práci stanovených cílů dosáhla samostatně a způsobem, který odpovídá základním požadavkům na obdobný druh vědecké práce.

Předložená práce splňuje po formální stránce všechny požadavky. Celkově je vypracována na 66 stranách, přičemž vlastní text včetně úvodu a závěru obsahuje 59 stran. Nechybí abstrakt v českém a anglickém jazyce i seznam klíčových slov. Text sám je přehledně strukturován do 7 kapitol, které se dále člení na jednotlivé podkapitoly. V prvních dvou částech práce (autorkou poměrně netradičně označené jako kapitola 2. a 3., když číslem kapitoly označuje i úvod a závěr práce) se autorka zaměřila na výklad a vymezení základních pojmů (kriminalistické) viktimologie. Následuje stěžejní část její práce spočívající v předkládání nejprve obecných poznatků k podílu oběti na vzniku a uchování stop, které následně rozvádí u majetkových, sexuálních a násilných deliktů. V další kapitole se autorka zabývá jednotlivými důvody oznamování a naopak neoznamování trestných činů ze strany obětí. V předposlední kapitole se pak diplomantka relativně podrobně věnuje poznatkům o roli oběti v procesu dokazování, a to i u konkrétních důkazních prostředků. Konečně poslední kapitola je

věnována současné zákonné úpravě obětí trestné činnosti a organizacím pomáhajícím obětem trestné činnosti, zejména Bílému kruhu bezpečí. Diplomantka tak pro svou práci zvolila logickou strukturu, která čtenáři pomáhá v dobré orientaci v práci. Autorka při svém výkladu postupuje od obecného ke konkrétnímu, což napomáhá lepšímu pochopení ze strany čtenáře.

Autorka s ohledem na zvolené téma zvolila dostatečný a reprezentativní okruh pramenů, mezi nimiž nechybí ani ty zahraniční provenience.

Autorka správně v práci rozlišuje mezi citací a parafrází. Diplomantka správně a v souladu s citační normou fakulty odkazuje na internetové zdroje, u kterých uvádí nejen kompletní webovou adresu, ale (ovšem až v seznamu pramenů na konci práce) i datum zobrazení. Přehlednosti odkazů na prameny práce rovněž napomáhá i užití citační zkratky „tamtéž“; to by však mělo být ze strany diplomantky důslednější. Stejně tak by práci slušelo i použití citační zkratky „cit. dílo“ („op.cit.“).

Hloubka autorkou provedené analýzy tématu se jeví s ohledem na rozsah práce jako dostačující, přesto však musí oponent diplomantce vytknout, že autorka příliš inklinuje k pouhé (i když velmi zdařilé) kompilaci cizích názorů, vlastní reflexe, polemiky a hlubší analýzy těchto cizích pohledů v práci spíše chybí.

Úprava práce je na dobré úrovni. Autorský text diplomantky je poměrně čtivý, na dostatečné stylistické úrovni. Kladně lze hodnotit, že autorka zařadila některé grafy a poznatky z praxe organicky do textu práce, nikoliv pouze „otrocky“ do příloh; na druhou stranu je škodou, že diplomantka konkrétních kazuistik a empirických poznatků nevyhledala a do práce nezařadila více, tyto příklady by pak rovněž mohla hlouběji analyzovat. Práce netrpí velkým množstvím gramatických chyb a překlepů, které se v ní nacházejí pouze sporadicky a zejména v čárkách, kdy autorka někdy píše čárku před spojkou „a“, ačkoliv se jedná o poměr slučovací a nejedná se o oddělení vložené věty vedlejší.

Výše uvedená pochybení a připomínky však nemohou podstatným způsobem snížit jinak slušnou úroveň práce.

Z toho důvodu doporučuji předloženou práci k obhajobě.

Při ústní obhajobě by diplomantka měla zodpovědět tuto otázku:

V práci diplomantka uvádí, že obecně je rekognice neopakovatelným úkonem. Lze či nelze opakovat rekognici nejprve provedenou pomocí fotografií a následně in natura?

V případě úspěšné obhajoby navrhuju práci hodnotit klasifikačním stupněm: 1 - 2

V Praze dne: 10.11.2015

JUDr. Jiří Krupička, Ph.D., v.r.
oponent diplomové práce